

[Finansministeren.]

en række gartnerier blevet afhændet som følge af ejendomsskatterne, og de lå enten ubrugt hen eller som oplagsplads, og der fandt ingen bebyggelse sted. Vi tvivlede lidt på, hvorvidt noget sådant var tilfældet. Diskussionen endte med, at man bad Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl komme med konkrete eksempler på, at noget sådant havde været tilfældet. Vi har nu fået svar, og jeg skal fremlægge dette svar i udvalget, som jeg forstår skal behandle lovforslaget mellem anden og tredje behandling. Jeg må måske med formandens tilladelse citere en del af svaret. Der står:

„I besvarelse af departementets forespørgsel af 16. ds. . . . skal meddeles, at de gartnere, der hertil“ — altså til Erhvervsrådet — „har meddelt, at deres gartneri er blevet afhændet som følge af ejendomsskatterne, og hvis tidligere ejede arealer derefter gennem kortere eller længere tid har henligget som byggetomt eller oplagsplads, ikke har ønsket eksemplerne konkretiseret.“

Det har altså ikke været muligt at få konkrete eksempler frem. Man henviser i øvrigt i skrivelsen til det velbekendte forhold, at der henligger grunde under disse forhold, og det er netop det, vi har diskuteret. Jeg synes, det havde været en stor fordel, hvis konkrete eksempler havde kunnet fremdrages.

Det ærede medlem hr. Gottschalk-Hansen talte pænt om ændringsforslagene og særlig om ændringsforslag nr. 4. Det takker jeg ham naturligvis for. Det ærede medlem mente, at dér kunne man se, at kirkekomiteer også inden for lovgivningen kunne gøre nytte. Det kan de vel i al almindelighed. Men det ærede medlem ville benytte dette ændringsforslag til at dokumentere, at ejendomsskatterne kunne være for store. Jeg synes, det ærede medlem har overset, at det, der er karakteristisk for den grund, der i dette tilfælde er tale om, er netop, at den ikke kan udnyttes erhvervsmæssigt senere; den må ligge og vente på, at man har samlet tilstrækkelig mange penge sammen til at kunne bygge kirken. Hvis det var en mand, der ville drive erhverv på den eller bygge på den, behøvede han ikke at lade den ligge så

længe; det er baggrunden for ændringsforslaget. Jeg går ud fra, at vi er enige om baggrunden, og så synes jeg ikke, vi skal demonstrere vor uenighed om ændringsforslaget i øvrigt.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen rejste spørgsmålet om kolonihaverne. Jeg kan her svare det ærede medlem, at det har været drøftet ret indgående i udvalget, og det fremgår også af betænkningen. Det, der er vanskeligheden for nogle af kolonihaverne, er, at ejerne ikke har endeligt skøde på grundene. Det er dette spørgsmål, vi søger at løse, og hvis dette spørgsmål bliver løst, mener vi, at i de tilfælde, hvor der er tale om rene kolonihaver, altså ikke om grunde, der skal stige, for at de senere kan sælges med gevinst, skulle det være muligt at nå ret langt med hensyn til fritagelse for grundstigningsskyld på grundlag af den undtagelsesbestemmelse, der findes.

Endelig har det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og også det ærede medlem hr. Helge Madsen været inde på ejendomsskatteproblemet. Jeg skal ikke blande mig meget i denne diskussion, særlig ikke da jeg forstod, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mener, at vi senere skal have en diskussion herom. Men jeg synes i og for sig, at jeg gerne vil støtte det ærede medlem hr. Helge Madsen i, at man egentlig ikke kan sige, at ejendomsbeskatningen i Danmark har medført, at det danske landbrug er så meget dårligere stillet end landbruget i andre lande. Tværtimod må man hævde, at det danske landbrug har klaret sig udmærket.

Der er imidlertid en ting, som jeg synes man overser gang på gang fra de kredse, der så stærkt kritiserer ejendomsbeskatningen og særlig grundbeskatningen, og det er, at en grundbeskatning i høj grad muliggør, at den dygtige landmand slipper billigere i skat end den mindre dygtige, medens indkomstbeskatningen følger op; så snart han forøger sin indtægt, følger den med op og tager en større og større del heraf. Derfor ser jeg ikke rettere, end — og det er ikke nogen hemmelighed, at det er min opfattelse — at en grundbeskatning er et gode. Jeg erkender, at der i kommuner, hvor der er en meget blandet befolkning, kan opstå diskussion om det nuværende ejendomsskattesystem. Men det kan ikke